

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5314/2019
03.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Др. Илије Зиндовића и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., чији је пуномоћник Панта Накић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Основног суда у Бујановцу, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради накнаде материјалне штете, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж рр 47/2018 од 06.03.2019. године, у седници одржаној 03.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж рр 47/2018 од 06.03.2019. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж рр 47/2018 од 06.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу Прр1 бр. 64/18 од 11.09.2018.године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде материјалне штете због повреде права на суђење у разумном року плати износ од 419.994,00 динара са законском затезном каматом почев од 19.06.2006.године и то на име неисплаћеног главног дуга износ од 22.349,00 динара са законском затезном каматом на овај износ почев од 19.06.2006.године, на име неисплаћених трошкова у поступку по предмету Општинског суда у Бујановцу И бр. 16/07 од 29.01.2007.године и И бр. 7256/10. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка плати износ од 28.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж рр 47/2018 од 06.03.2019. године одбијена је као неоснована жалба тужене и пресуда Основног суда у Бујановцу Прр1 бр. 64/18 од 11.09.2018.године потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила посебну ревизију, због погрешне примене материјалног права, сходно одредби члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18), прописано је да је

ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене одлуке која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда нису испуњени законски услови из члана 404. ЗПП за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер нема потребе за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, а нема ни потребе за уједначавањем судске праксе у погледу одлуке о накнади новчаног обештећења, обзиром да је Врховни касациони суд поводом спорног правног питања које се у ревизији, истиче донео Закључак 02.11.2018.године, да Република Србија одговара за материјалну штету насталу због потпуног или делимичног неизвршења правноснажних и извршних судских одлука, односно у стечају утврђених потраживања запослених из радног односа која су без њихове кривице остала неизвршена, као и у поступку стечаја вођеног над стечајним дужником са већинским друштвеним или државним капиталом, уз услов да је претходно утврђена повреда права на суђење у разумном року.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 402. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, у овом случају ради се о имовинско-правном захтеву за исплату новчаног износа изазваног повредом права на суђење у разумном року, а досуђени новчани износ очигледно не прелази ревизијски цензус од 40.000 евра из члана 403. став 3. ЗПП, због чега ревизија није дозвољена, те је Врховни касациони суд донео одлуку као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**